

Ο πρώτος Αγιορείτης που συνάντησα

/ [Πεμπτούσια](#)

image not found or type unknown

Ήταν Μεγάλη Τρίτη του 1982 όταν έφτασα για πρώτη φορά στο Άγιον Όρος, όπου με οδήγησε το πατρικό χέρι μαζί με τον αδελφό μου με πρώτο σταθμό τη Σιμωνόπετρα. Στο δέος και την έκπληξη του καινούργιου κόσμου που θα ξετυλίγονταν από τη στιγμή εκείνη της παιδικής μας ηλικίας έως σήμερα, ήλθε να προστεθεί το ζεστό αίσθημα του αγιορείτικου καλωσορίσματος συνοδευόμενο από το καθιερωμένο κέρασμα στο αρχονταρίκι. Μία ψηλή καλογερική σιλουέτα κινήθηκε προς το μέρος μας και μας υποδέχθηκε σαν να μας γνώριζε από χρόνια. Φυσιογνωμία λόγια, ευγενικό χαμόγελο, φωνή ζεστή, άρθρωση πεντακάθαρη.

Το απόγευμα μας προσκάλεσε για ξενάγηση έξω από τη Μονή, στο σπήλαιο του Αγίου Σίμωνος. Εκεί για πρώτη φορά ακούσαμε πως χτίστηκε ένα μοναστήρι με απευθείας εντολή της Παναγίας. Ακούσαμε και άλλα πολλά: Γιατί το Άγιον Όρος ονομάστηκε Περιβόλι της Παναγίας. Τι είναι ο μοναχός. Τι είναι το μοναχικό σχήμα. Γιατί η κηδεία στο Άγιον Όρος προκαλεί χαρά και όχι θλίψη, σε σημείο που

οι ιερείς να ενδύονται με λαμπρότητα και οι μοναχοί να εύχονται ο ένας στον άλλον «και στα δικά μας!». Γιατί την Διακαινίστημο Εβδομάδα χτυπάμε συνεχώς τις καμπάνες. Τι νόημα έχει το καμπανάκι που χτυπά ο Ηγούμενος στην τράπεζα που επιτρέπει να πιουν κρασί και νερό οι συνδαιτυμόνες.

Η συζήτηση έμεινε έως σήμερα βαθιά χαραγμένη στη μνήμη.

Το βράδυ τον είδαμε να κανοναρχεί μέσα στην κατανοκτική μεγαλοβδομαδιάτικη αγιορείτικη λαμπρότητα. Την άλλη μέρα τον ακούσαμε να διαβάζει το ανάγνωσμα της τράπεζας και το πρωί του Μεγάλου Σαββάτου να μας αποχαιρετά δίνοντάς μας ευλογία από ένα μήλο και από μία φέτα ζυμωτό ψωμί για τον δρόμο.

Στη ζωή μας τα επόμενα χρόνια συναντηθήκαμε πολλές φορές. Κατά την φοίτησή μας στην Αθωνιάδα Σχολή, σε ομιλίες, σε ημερίδες, σε συνέδρια. Πάντα όταν τον άκουγες είχε να προσφέρει κάτι ξεχωριστό και μοναδικό. Με εκείνον τον ευγενή και πράο τρόπο και το λεπτό χιούμορ. Όπως ξεχωριστή ήταν και η πρώτη συνάντηση που είχα στη ζωή μου με Αγιορείτη Μοναχό.

Αυτός ήταν ο πατήρ Μωυσής! Ένας αληθινός Αγιορείτης!

Αιώνια του η μνήμη!

Ας έχουμε όλοι την ευχή του!